

[Miljøministeren]

artiklen er også eksperterne uenige om, hvad der er rigtigt, men prisen gør under alle omstændigheder, at borgerne undersøger andre løsningsmuligheder, og her er vi ved perspektivet i den debat, som CD har rejst.

Som nævnt forstår jeg nemlig godt baggrunden for forslaget, og jeg har sympati for de tanker og intentioner, der ligger bag forslaget. Jeg vil imidlertid foreslå, at vi bevæger os i en helt anden retning, når det drejer sig om kloakering ikke blot af sommerhusområder, men også andre lokalområder som f.eks. de små øer og de små landsbyer.

Her vil jeg orientere Folketinget om, at vi så støder ind i betalingsvedtægtsloven. Men på trods heraf mener jeg, at vi bør overveje, om beboerne i små lokalsamfund og altså ikke kun sommerhusområder i videre omfang bør have mulighed for selv at løse de problemer, som CD har taget op med lovforslaget. Der skal således være mulighed for, at beboerne i fællesskab kan finde frem til en løsning, som passer til de lokale forhold, og som tilgodeser ikke alene de miljømæssige og hygiejniske forhold, men også tager hensyn til de økonomiske konsekvenser heraf.

For at komme videre med sagen har jeg derfor taget initiativ til at høre Kommunernes Landsforening, om vi kan finde en løsning, der gør det muligt for en gruppe beboere i fællesskab at finde frem til en kloakering, som så vidt muligt alle eller i hvert fald langt de fleste af de involverede kan leve med, og som selvfølgelig er miljømæssigt forsvarlig.

Vi går jo ind for »forurenere betaler-princippet« og må vel i konsekvens heraf gøre det muligt for forurenere at rydde op på en anden måde end den almindelige, når blot det sker miljømæssigt forsvarligt. I det hele taget behøver decentralisering jo ikke standse ved kommunen. Den må gerne gå helt ud til borgerne og blive til selvforvaltning.

Selv om jeg således må afvise forslaget med henvisning til regeringens bestræbelser på forenkling og decentralisering, som jeg bl.a. redegjorde for over for Folketinget i forbindelse med førstebehandlingen af miljølovpakken, vil jeg som sagt foreslå, at vi forsøger at gå videre ad den vej, jeg netop har skitseret.

Martin Glerup (S):

Da vores ordfører, hr. Trøjborg, ikke kan væ-

re til stede, skal jeg på Socialdemokratiets vegne forelægge vores synspunkter.

Det er sådan, at dansk miljøpolitik i vid udstrækning hviler på de lokale myndigheder; det gælder med hensyn til godkendelse, tilsyn og udarbejdelse af planer. Undertiden opstår der ønske om at ændre kompetencefordelingen mellem lokale og centrale instanser. Det sker navnlig, hvor der indtræffer problemer med tilfredsstillende opfølgning af miljølovgivningens bestemmelser, f.eks. i forbindelse med tilsyn og kontrol. Men dansk miljølovgivning hviler som hovedregel på et decentralt grundlag ud fra den kendsgerning, at de lokale og regionale myndigheder har størst kendskab til lokalområdet og dermed de bedste forudsætninger for at træffe de mest hensigtsmæssige beslutninger. I overensstemmelse hermed har langt de fleste kommuner og amter opbygget velfungerende miljøafdelinger.

Et problem ved en centralisering af myndigheden f.eks. til ministeren er, hvem der i givet fald skal kontrollere og holde øje med og eventuelt ændre regler. Det kunne i så fald ikke blive ministeren, og spørgsmålet kunne ikke klares via en diskussion mellem ministeren og folketingsudvalget.

Vi er tilhængere af de kommunale myndigheders adgang til gennem deres spildevandsplaner at beslutte, hvilke områder der ønskes kloakeret. Det er rigtigt, som miljøministeren sagde, at hvis der er mindst 50 pct. af lodsejerne, der er utilfredse med kommunens beslutning, så kan de jo efter gældende regler anke sagen til amtet, og hvis amtet giver lodsejerne medhold, så havner sagen i Miljøstyrelsen, som i den forbindelse er miljøministerens forlængede arm.

Disse regler er også gældende for sommerhusområder. Naturligvis bør der ske en fornuftig afvejning af, hvorvidt det er nødvendigt at fælleskloakere et sommerhusområde, eller om det er miljømæssigt forsvarligt at anvende nedsivning. Såfremt den sidste løsning foretrækkes, skal betingelserne i en nedsivningsbekendtgørelse om afstand til grundvandsboringer m.v. selvsagt opfyldes.

Der findes også et andet problem i det, ministeren var inde på i forbindelse med private kloaksammenslutninger. Så vidt jeg er orienteret, er der ikke mulighed for, at disse private sammenslutninger kan pålægge grundejere, som ikke vil gå med i ordningen, tilslutnings-